

af Centralforeningen af jydsk Sparekasser og af Centralforeningen for Østifternes Sparekasser med Understøttelse af Statskassen foretagne Revision af de Sparekasser, som have undergivet sig saadant Tilsyn, jfr. Bemærkningerne til Forslag til Finanslov for 1909—1910 til § 19 A. II. B. 1. e. Det er dog kun et forholdsvis ringe Antal Sparekasser, som have ønsket ad denne Vej at tilvejebringe en forstærket Kontrol (i Jylland 47, i Østifterne 1). Som Følge heraf vil det formentlig være nødvendigt at søge den fornødne Kontrol tilvejebragt ad anden Vej, nemlig ved Ansættelse af Fuldmægtige til Raadighed for Sparekasseinspektøren. Det er tilsigtet, at den personlige Undersøgelse paa Stedet angaaende en Sparekasses Virkemaade og Status, der ved Loven af 28. Maj 1880 § 7 er paalagt Sparekasseinspektøren, fremtidig ogsaa skal kunne udføres af Fuldmægtigene. Hvor stort et Antal Fuldmægtige der vil udkræves til, i Forbindelse med Sparekasseinspektøren, at gennemføre en virksom Inspektion, lader sig for Tiden ikke vel bestemme. Forsøgsvis paatænkes det at begynde med to regnskabskyndige Fuldmægtige; men da dette næppe vil være tilstrækkeligt ud over en kortere Tid, er der aabnet Adgang til at søge Antallet af Fuldmægtige forøget paa de aarlige Finanslove (Tillægsbevillingslove).

Ifølge Lov af 28. Maj 1880 § 1 lønnes Sparekasseinspektøren nu med den for Kontorchefer i Indenrigsministeriet fastsatte Lønning, o: med 4,000 Kr., stigende til 5,500 Kr. Under Hensyn til den betydelige Udvidelse af Sparekasseinspektørens Virksomhed, der har været en Følge af den siden Sparekasselovens Fremkomst stedfundne Udvikling, har man foreslaaet hans Løn forhøjet til 5,000 Kr., stigende til 6,500 Kr. aarlig.

Til § 2.

Denne Paragraf er i alt væsentligt overensstemmende med Bestemmelserne i Lov af 28. Maj 1880 § 3. I Stykke b. er det foreslaaet, at der i Sparekassernes Vedtægter ogsaa skal optages Bestemmelser om Udlaansrenten, Laanenes Varighed og den Sikkerhed, der skal stilles for Laan. Optagelsen af disse Bestemmelser i Vedtægterne vil lette Bedømmelsen af Sparekassernes Regnskaber og af den Sikkerhed, som Sparekasserne frembyde for Indsnyderne.

Til § 3.

Bestemmelserne i denne Paragraf gaa ud paa at forhindre Bestyrelsesmedlemmer eller Funktionærer fra at misbruge deres Stilling. Naar det i Paragraffens 3die Stykke er foreslaaet, at intet Medlem af en Sparekasses Bestyrelse eller Repræsentantskab maa indtage tilsvarende Stilling i et andet Pengeinstitut, sigter dette navnlig til at hindre, at Sparekasser have Direktion tilfælles med Banker. Et saadant Fællesskab vil, som Erfaringen har vist, let medføre, at Sparekassens Midler ved Indlaan eller paa anden Maade anbringes i paagældende Bank og derved faa en Anvendelse, der ikke stemmer med Grundsatningerne for Anbringelse af Sparekassemidler.

Til § 4.

Da den Ordning, der hidtil har været gældende i mange Sparekasser, at det overlades til en enkelt Mand indenfor Bestyrelsen at modtage Indskud og Afdrag samt kvittere herfor, har givet Anledning til grove Misbrug, er der i nærværende Paragrafs 1ste Stykke optaget en Bestemmelse om, at Indbetalinger i Sparekassen kun maa modtages imod Kvittering af to dertil bemyndigede Personer.

Bestemmelsen i 2det Stykke sigter dels til at tilvejebringe en Reserve, der i givne Tilfælde kan realiseres, dels til at forøge Sikkerheden for Indskudskapitalen.

Da Aktier paa Grund af deres usikre Beskaffenhed og hyppige Kurssvingninger ikke fyldestgøre de Fordringer, der bør stilles til Anbringelse af Sparekassemidler, og da mange Sparekasser i de senere Aar have lidt betydelige Tab ved Aktier, har man anset det rettest helt at forbyde Anbringelse i Aktier; herved hømmes tillige den ovenfor i Bemærkningerne til § 3 omtalte, uheldige Sammenblanding af Sparekassens virksomhed og Bankvirksomhed. Man har derhos ogsaa ment at burde udelukke Anbringelse i Andelsbeviser, idet det her ved vil forhindres, at Forbudet imod Anbringelse i Aktier omgaas ved, at disse omskrives til Andelsbeviser.

Den Ordning, som nu findes i adskillige Sparekasser, at et enkelt Medlem af Bestyrelsen kan tage Bestemmelse om Ydelse af Laan, har givet Anledning til store Misbrug; man har derfor foreslaaet, at mindst to Bestyrelsesmedlemmer skulle medvirke ved Ydelsen af Laan.

Ved Bestemmelsen om, at der for de Laan, der ydes af Sparekassen, skal stil-